

ΣΑΜΙΑ

- τίτθην ἐκείνου πρῶτον οὖσαν, εἴτ' ἐμοῦ (61)
 λάθραι λέγουσαν, εἴτ' ἀποβλέψω πάλιν
 εἰς τὴν ἀγαπῶσαν αὐτὸ καὶ βεβιασμένην
 ἐμοῦ τρέφειν ἄκοντος, ἐξέστηχ' ὄλωσ.
 ἀλλ' εἰς καλὸν γὰρ τουτονὶ προσιόνθ' ὄρῳ 280
 τὸν Παρμένοντ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς· ἐατέον (66)
 αὐτὸν παραγαγεῖν ἐστι τούτους οὖς ἄγει.
- Πα. μάγειρ', ἐγώ, μὰ τοὺς θεούς, οὐκ οἶδα σὺ
 ἐφ' ὃ τι μαχαίρας περιφέρεις· ἱκανὸς γὰρ εἶ
 λαλῶν κατακόψαι πάντα πράγματα.
- (ΜΑΓΕΙΡΟΣ) ἄθλιε 285
 ἰδιῶτα.
- (Πα.) ἐγώ;
 (Μα.) δοκεῖς γέ μοι, νῆ τοὺς θεούς. (71)
 εἰ πυνθάνομαι πόσας τραπέζας μέλλετε
 ποεῖν, πόσαι γυναικῆς εἰσι, πηνίκα
 ἔσται τὸ δεῖπνον, εἰ δεήσει προσλαβεῖν
 τραπέζοποιόν, εἰ κέραμός ἐστ' ἔνδοθεν 290
 ὑμῖν ἱκανός, εἰ τοῦπτάνιον κατάστεγον, (76)
 εἰ τᾶλλ' ὑπάρχει πάντα—
- (Πα.) κατακόπτεις γέ με,
 εἰ λανθάνει σε, φίλτατ', εἰς περικόμματα,
 οὐχ ὡς ἔτυχεν.
- (Μα.) οἴμωζε.
 (Πα.) καὶ σὺ, τοῦτό γε
 παντὸς ἕνεκ'. ἀλλὰ παράγεται εἴσω.
- Δη. Παρμένων. 295
 (Πα.) ἐμέ τις κέκληκε;
 (Δη.) ναιχί.
 (Πα.) χαῖρε, δέσποτα. (81)
 (Δη.) τὴν σφυρίδα καταθεὶς ἤκε δεῦρο.
 (Πα.) ἀγαθῆι τύχηι.